

કલામે અમીર

જિંદગી

ઈશ્કે સનમ.

13-12-20

કવાલી.

ખા.જા. 298

3

હરીમ કુચએ કાલીલકી રાહ અગર લેના.
સમજે નાજા સે એ શહસવાર ઉતર લેના.
જગરસે ઉઠતે હેં શોહલે કે દીલસે અપ દમદમ.
કીધર ચે આપ લગી હય ઝરા ખબર લેના.
પડી હય દરસે મદી ખસખ હોતી હય.
લગામે હાત જનાએ કો ફીર સંવર લેના.
મહે ઉઠા કે દરે તોળા બાઝગ્યા ઝાલીદ.
હુસને શરાબ ને દેવે પીકે તોળા કરલેના.
વો સુસકરા કે નેરે છોડને કો કેહતે હેં.
કલા અમકે કે ચે બીજલી ગીરી ઝરા ખબર લેના.
કબાળ સીખ ફી ગરદીશ સે કમ નહી અપ દીલ.
શમે ફીરાક મેં કરવંટ ધપર ઉધર લેના.
શહીદે નાજા કો તાગુત ઉઠા તો ફરમાયા.
ખરાત જતી હય દીસ કી ઝરા ખબર લેના.
આગીર જલે હો ખુતખાને કી ઝીયારત કો.
મીલે જો રાહમેં કાળા સલામ કરલેના.

આ પુસ્તક અનંતદાસ સમદાસીને દાણા, સામંતનું આલ
ગોરક્ષણ મુદ્રણાલયમાં છપાવ્યું.

હુસેન મીરજાં બુકસેલર,

ફીરોઝ, પોસ્ટ નં. ૧૩, મુંબઈ.

ફીમિત બે આના.

કવાલી. ગુજરાતી કૌંપીરાઈ

હર કલી કહંતી હય ખીલ કરે તેરે દીવાને સે.
દેખ નીકલી હય પરી સજડે મૈ ખાને સે.
હસરતે દેખી મેરે દીલમે તો બોલે શયે વસલ.
લમટી હંય કેહ ચે બલાયે તેરે દીવા ને સે.
શેખજી રહતી હય કેહ સુરખ તુમારી આંખે.
શબંકા કયા લાલ પરી આતી હય મૈખા ને સે.
વો તો માશુક હાય તડપાને મીલતા હૈ મજ.
દરદોં દીલ તુજોંદા મીલા કયા મેરે તડપાને સે.
કતલ કે વખત મંય તડપા તો કહા ખુશ હો કર.
તુમ બી તો વસલ મેં ખુશ હો મેરે તડપાને સે.
ઉનકો ચેહ હંટકે નહી આજ નદુંગા બોસા.
દીલકી ચેહ જુદ કે બહેલતા નહી બહેલા ને સે.
જુસ્ત કા હુદ્ તો યરોં કેહી દમતક હય અમીર
બૈઠ જતા હય દીલ અહબાબ કે ઉટ જને સે.

ગજલ.

ક્યા કહેં દીલસે કહાં વસલ મેં અરમાન ગયે,
નાજકે સદેકે તો અનદાજ કે દુરખાન ગયે.
તુમ વફા મે તો જફા મે તુમહે હમ માન ગયે.
કહતે હંય શખ કી ખુશામદ બી અજબ બહુ થી.
માનને કી કીજા નથી ખત વો હમ માન ગયે,
વસલમેં કહતે હંય કેઈ નહી આઠે આતા.
હાય ઈસ વખત કહાં મેરે નીગહેખાન ગયે,
ચુલ ગઈ ગંજ જા બાલીકી ખીગડકર બોલે
હાત દુટેં તેરે મરશાત મેરે કાન ગયે,
લાશ પર મેરી કહા આકે કે આ તાલી મે વસલ
ગા હવા શોક કહાં તેરે વો અરમાન ગયે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮-૭૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડાનાખે યમીર

વિષય ૪૬૮: ૪ ૪૬૮

હાક શનાસી કી હાકીકત કો ઈનહીં ને જના
એ અમીર અપની હકીકત કો જો પહચાન ગયે.

ગજલ:

વો નીગહ ઝાહેદે કેદીલસે આશના હોને લગે.
સૈરતો જખ હયકે આપસ મે જરા હોને લગે.
શીકવયે ના આશનાઈ ફીર કીયા તો યેહ કહા
ક્યા ગરજ ક્યા વાસતા હમકેઉ ખફા હોને લગે.
ઈજતેરાયે શોકકા આલમ કહુ ક્યા ઉસ ધડી
જખ કીસી કા ફીરકે વો ખન્દે કપ્પા હોને લગે.
હાય ઉસકી ફીકર ઉસદી બેકરારી ઉસકે પાસ.
ખલકકે જખ નામયે આમાલ વાં હોને લગે.
ગૈરકે મજકુર પર મેરાબી ગઠના ચાંખજ.
હહરો હહરો સંભાલો સંભાલો ક્યા હૈ ક્યા હોને લગે.
શીકવયે ના આશ ના ઈને ખડા યા ઓર રશક.
મેરી જુદસે તોવો સખકે આરમાના હોને લગે.
દાગ મંચ પહેચાનહી લુંગા ખાતો ખાતો મેં ઉસે.
શરત યેહ હૈ ઉસકા મેરા સામના હોને લગે.

કવાલી.

આરજુ યે હાય કેનીકલે દમ તુમારે સામને.
હમ તુમારે સામને હો તુમ હમારે સામને.
હસરકે દીનબી હોશાહારા એ ગમ તુમારે સામને.
સખ ખુદા કેસામને હો હામ તુમારે સામને.
નાલા લખપર આયે થમથમ કરકે તુમ ધખરા નજવ.
દરદહો દીલમે મગર કમ કમ તુમારે સામને.
આઈ હય ક્યા મેરી શામત આઈહય ક્યા મેરી મોત.
મેં કંઈ ઈજહા દરદાગમ તુમારે સામને.
ક્ત્ત કરડાલો હમે માજુરમે ઉલફત ખખ્શદા.

લોખંડે હંચ હાત ખાંધે હમ તુમારે સામને.
ખાદમેરે રોયેગા સારા જમાના દેખના.
ધુમસે હોગા મેરા માતમ તુમારે સામને.
મુજકો ઈસ સરકી કસમ અબ તક વોહી હયઈજતરાખ.
દાગ મુજ તર કો જોથા આલમ તુમારે સામને.

ગજલ.

કયામત હૈ ખાંડી અદાયેં તુમારી
ઈધર આવો લેલુ બલા યેં તુમારી.
જોખુછા કલી શુગલે તનહાઈ ઉસને.
કહા ગીનતે હંચ હમ ખતાયે તુમારી.
જમાને મેં હય યા દગારે જમાના.
વશાયેં હમારી જશાયેં તુમારી
બહમદો ગોઈ નઅમ કયારોજ મહશર.
જો હ મ ખાત બીગડી બનાયે તુમારી.
હમે યે તુ મારે હય.સમ આપો દા ના
કસમલી જો હમ ખાયેં તો ખાયેં તુમારી.
કરો સદકે ગૈરેકા સરપ સર અપને.
બડેલેને વો લે બલાં યેં તુમારી
ઉઠાયેં હંચ સદમે બહોત દાગ તુમારે.
ઈલાહી મુરાદેં ખર આયે તુમારી.

ગજલ.

અલીઆયે અલીજતેહો જલદી કયાહૈ દમ લેલો.
નછેકુંગા મંચ જૈસી ચાહેતુમ મુજસે કસમલેલો.
નદોખોસા નીગાહે લુદ્દહી મેરાદીલ સનમ લેલો.
તુમારા માલહય તુમદેકે કીમત બેશો કમ લેલો.
ગલા ખનજરપે મૈને રખદીયા આતે હીતો બોલો.
કરેગે જીખહ ઠહરો કેહ મરે જતે હો દમલેલો.

પુદાને દીન થેહ લીખલીયા કેવો પુત મહેમાં આપા.
 મીલેતો શેખસે કહ સુન કે દો દીનકો હરમલેલો.
 ખખરર હય હજરતે મજનું કે આઈ નજદમે લેલા.
 નપહોંયે હાથ મહ મીલ તકતો ના કેસે કદમ લેલો.
 હમ ઉસકે કદકે હંથ આશક હમેં કયાગૈરસે મતલબ.
 અખસ કહતી હય યે કુમરી સનોખર કે કદમ લેલો.
 અમીર ઉસ ઈસયે દૌરાંકો ખત લીખના જો હો તુમંકા.
 ફલકસે માંગલો કાગજ આતારહસે કલમ લેલો.

ગજલ.

બોસાદેતે નહીં ફીરદનેસે હાસીલ મુજકા.
 ફેરદો ફેરદો ઐઝન મેરાદીલ મુજકા.
 હુ વોમજનું જોમયં લૈલાકીતરદ્ બનીકલું.
 ઉંકે તાજમ કોલે પરદયે મહમીલ મુજકા.
 દશતે વ હશતમેં યે આંખોંમે ખસીહય લૈલા.
 હરબ જોલેમે નજર આતા હયમહમીલ મુજકા.
 લીશના લખદેખકે ખીંચામુજ ખન્જર કીતરદ્
 લેગયા પેયાસમેં કાતીલ લખે સાયલમુજકા.
 શોકે નજજરએ લૈલા જોખના યે અનધાં.
 સુરમા દે દોડકે ગરદેપસે મહમીલ મુજકા.
 ગીહગીહા કરકુછ ઈસઅનદાજ સે બોસા માંગા.
 બીકદેને વો ખડે બનકે સાયેલ મુજકા.
 યાદઉસ શોખકી તડપાતી હય ઈસ કોજે અમીર.
 ચૈનલેને નહીદેતા હય મેરા દીલ મુજકા.

ગજલ.

ખદ જવાની હય ન પુછો રૂએ જનાં કી બહાર.
 કુછ અજબ મોસ મે ગુલમે હય ગુલીસતાં કી બહાર.
 હય જહાં જલવયે માશુક વોહી શહેર હય પુખ.
 સાથે યુસુફકે ગઈ મીસરમે કનઆં કી બહાર.

કીસ તરહ મૈકદે વાલોંકા યક્ષી હો વાયેજ.
 દેખ આપ્પા નહીંતુરે વજયે રીજવાં કી બહાર.
 રંગ મહકીલકા તો જમઘટ સે હસી તોં હીંકે હય.
 ગુલ જે ખીલતે હય તો હોતીહય ગુલીસતાં કી બહાર.
 બાગખાંસે કહો કુલે ન બહોત કુલોં પર.
 ચારદીન હય ચે ગુલો લાલવો રૈહાં કી બહાર.
 સૈકડોં લાલા કૃષ્ણો સરવ કહો ગુનચા દહન.
 દીદની હય ચમને આલમે ઈમકાં કી બહાર.
 અબ મદીને કી તરફ કસદે મોસમમમ હય અમીર.
 દેખીયે ચલકે જરા ગુલશને ઈમાં કી બહાર.

ગજલ.

બોલે વો મયને કહા જીકે જે બહલાને કો.
 મું લગાતે નહીં દુશમન મેરે દીવાને કો.
 દીલમેં તેરા જે તસૌવર તોં ઐ રશકે પરી.
 દેખને આતી હય પરયાં તેરે દીવા ને કો.
 ખુને ઉલફત મેં વો હય કોનસી નેમત જે નહી.
 ખુને દીલ પીને કો હય લખતેજીગર ખાનેકો.
 બીજલીયાં જનપે તૈયા કી ગીરાને કેલીયે.
 અબ ખુદા ચાહે તો મક્તલ મેં ઉનહે મેરે.
 ભરકેદમ તેગ હુઈ હય મેરે તડપાને કો.
 વાએજે તુમ જીસે સમજે હો સહાયે રહમત.
 લેઉડી હય ચે સખા દોશ પે મયખા ને કો.
 ચારંકા મહકીલે ખુખાંસે ઉડા લાયે અમીર.
 લેચલે લુટકે હમ આજ પરીખાનેકો.

ગજલ.

ઉલફતમેં બરાબર હૈ વફ હોકે જક્ષ હો.
 હરખાતમેં લગજત હય અગરદીલમે મજહો.

હમ તુમ હાં શબેવસલ અકલે તો મજ હો.
 હમસે હો અદબ દુર હયા તુમસે બુદા હો.
 આગે જો મેરી લાશ પે વો તન્જસે બોલે.
 અબ માંય હું ખરૂં તુમસે કે તુંમ મુજસે ખદા હો.
 ધખરાકે વો બોલે જો સુના શોરે ક્યામત.
 દેખો મેરે આશકકા જનાઝ ન હંઠા હો.
 હંસ હંસકે છુરી ફેર ગલે પર મેરે કાતીલ.
 આખીર કી તડપ હય ચે કુછ ઈસમે ન મજ હો.
 નૈરંગીયે હુસન ઉનકી ચેહકહતી હય શબેવસલ.
 ચીતવન મેં શરાત હો તો આંખો મેં હયા હો.
 કયા હાત મેં દરકાર અમીર ઉનકા હય મહંદી.
 છુંલેં ગુલેઆરીઝ તો વોહીરંગે હેના હો.

ગજલ.

વો દીલકી તાક મેં જબ શોકસે બનઠન કે બૈઠે હંય.
 તો સૌગમ જોં સે દીલપર તીર ઉસ ચીતવનકે બૈઠે હંય.
 વો આમાદા સંવર ને પર હમ આમાદા હંય મરનેપર.
 ઉધર વો બનકે બૈઠેહંય ઈધર હમ તનકેબૈઠે હંય.
 અદાવત હમસે કીજતી હય પરદેમે મોહબ્બતકે.
 ઉઠાકર હમ કો ખુદ વો સામને દુશમનકે બૈઠે હંય.
 એશારા કરકે આઈને કી જનીબ કહતે હંય મુજસે.
 લો દેખો દેખનેવાલે મેરે જો બનકે બૈઠે હંય.
 વો કહતે હંય ઈધર આશક ઉધર આશક કીધર જલુ.
 વો તરફ ખેંચનેવાલે મેરેદામનકે બૈઠે હંય.
 વો આઈનેમેં પીયારી શકલ અપની દેખકર બોલે.
 કે ચે હંય કોન મેરે ધરમે જો બનકે બૈઠે હંય.
 અમીર અછછી ગજલ હય દાગી — તજાંય મીસરા હંય
 ભવે તનતી હંય ખંજર હાથમેં હંય તનકેબૈઠે હંય.

ગજલે.

હુકમ દરખાંકા હય ઉશકકો સરકો સરકો.
 હાય જાયે યે કહાં છોડકે તેરે દર કો.
 યા વો પિયાસા જો ગયા ખુલ્લમેં દીલને ખુજાં.
 પદલે સનીતકો પીઝવું કે મયેકો સરકો.
 નાખુદા હય જો ખુદા પાર હય બેડા તેરા.
 કુંકદે તોડકે કિશતીસે અલગ લંગર કો.
 મીલકે બેડા મંચ શયે વસલ તો મુંઝલો કહો.
 દમ છુટા જ હય ગરમીસે જરા તો સરકો.
 ફેરકર ગરદને ખીસમીલપે જો ફકજતે હંચ.
 જખ્ખા કરનેકા સીખાતે હંચ ચલન ખજર કો.
 ફિરાના આંખકા અચ્છા નહીં મુજસે કાતીલ.
 ફેરદે ઈસસે તો ગરદનપે મેરી ખજર કો.
 ઈસકદર હય અદમે પીરોમુગા મુજકો અમીર.
 બેવજુ હાથ લગાતા નહીં મંચ સાગર કો.

ગજલ.

ઐ તેજે યાર મીલકે ગલેસે જુદા નહો.
 અબ રૂઠનેકા વખત નહી હય ખફા નહો.
 વો કયા ખેરામેનાજ હય જો ફીતનાઝા નહો.
 વો ફીતના કયા હય જસસે કયામત બપા નહો.
 હુસનેવફા સાથમેં ઐદીલ હવા નહો.
 માશુક નામ ઉસીકા હય જસમેં હયા નહો.
 મુસા પડે હંચ ઈશકમે તડપતી હય બરકે તુર.
 પરદા તુમારે રૂખસે કહી હટ ગયા નહો.
 ઐ જોઈ ઈસકદર તુ ધુલા મેરે જસમ કો.
 આઈને બી શકલ મેરી રનુમા નહો.
 હર વારમે નમકકી બી ચુટકી ચલીહી જાય.
 ફીસકામકી તડપ હય વો જસમે મજ ન હો.

હસરતસે દેખતાહું જે ઉનકી તરફ અમીર,
કહતે હંય દેખો દેખો કાઈ દેખતા નહો.

ગજલ.

દીલ જુદા માલ જુદા જન જુદા લેતે હંય.
અપને સખ કામ બીગડકર વો બના લેતે હંય.
મેયાનસે લેતે હંય જખ કલકા મેરે તલવાર.
અપની ચાલે ઉસે પહલે વો સીખા લેતે હંય.
દમખદમ હંય યેહ જમાનેકે બદલનેકા સખખ.
કરવટે કુશતયે શમશીરે અદા લેતે હંય.
જ અંકલે શમે કુરકતમેં જે ધખરાતા હંય.
કીતનયે હુશરકા નાલોં સે જગા લેતે હંય.
એક બોસેકે એવજ માંગતે હંય દીલ કયા ખુબ.
જમેં સોચે તો વો કયા દેતે હંય કયા લેતે હંય.
ખુતબી કયા ચીજ હંય અદ્દાહ સલામત રખ્યે.
ગાલીયાં દેક ગરીબો કા દુઆ લેતે હંય.
શામે મરજમેં જવાહીર નજર આતે હંય અમીર.
કબી હંગલી જે વો દાંતો મેં દબાલેતે હંય.

ગજલ.

જરા ચીલમન તક આયેં ઘરમેં વો કયા ખનકે બેઠે હંય.
હજરો સરખકફ મુંશતાક એક ચીતવનકે બેઠે હંય.
મીલાકર ખાકમેં હાય શર્મ ઉનકી નહી જતી.
નીગહ નીચી કી યે વો સામને મદદનકે બેઠે હંય.
નીગાહે શોક ઐસી પરદાદરહય. કુછ નહીં ખુલતા.
કે ચીલમનકે ધિર યા વો ઉધર ચીલમનકે બેઠે હંય.
યે કહતે આઈનાં ખાને સે હંધાભાગે વો ધખરાકર.
યહાં સખ લુટનેવાલે મેરે જોખનકે બેઠે હંય.
ખડેહી કદરદાં કાંકે હંય સહરાયે મોહખખતમેં.
કંહી ગાહક ગીરેખાંકે કંહી દામનકે બેઠે હંય.

ਕਾਥੀ ਫੰਕਰੇ ਫੁੱਢੇ ਭੰਨ ਯੋਧਨੋ ਪੈ ਥੋੜ ਨਹਿ ਫੁੱਧੀ.
 ਏ ਫਾਮਾਵੀ ਧੇ ਫਾ ਯੁਨਥੇ ਵੀਧੇ ਸੋਸਨੰਕ ਐਠੇ ਫੁੱਧੇ.
 ਅਮੀਰ ਆਵੀ ਫੁੱਧੇ ਮੁਝੋਂਕਾ ਸਰਮ ਈਸ ਮਫ਼ੀਲਮੇਂ ਫੁੱਧੇ ਪਛੇ.
 ਏ ਮੰਧ ਨਾਫ਼ੀਸਫ਼ੁ ਯੈਰ ਕਾਮੀਲ ਧਫ਼ਾ ਫਰਫ਼ਨੰਕ ਐਠੇ ਫੁੱਧੇ.

ਗਯਲ.

ਮੁਸ਼ਤਾਫ਼ੇ ਵਸਲ ਕੈਨ ਤੇਰਾ ਨਾਯਨੀ ਨਹੀਂ.
 ਫੁਰਤੀ ਫ਼ਾਂਸੀ ਏ ਲਮਹੀ ਫੁੱਧੇ ਆਸਤਾਂ ਨਹੀਂ.
 ਯੋਸਾ ਲਪਟ ਫੇਲੇਵੀਵੀਧਾ ਫੁਮਨੇ ਯਯਮਮੇਂ
 ਫਾਂਫਾਂ ਸੁਨੀ ਕੀਸੀਕੀ ਨ ਫੁਨਕੀ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ.
 ਮਕਤਲਮੇਂ ਫਾਤ ਫੁਫ਼ਾਤੇ ਧੋ ਸਰਮਾਧੇ ਯਥੇ ਫੁੱਧੇ.
 ਨੀਕਵੀ ਫੁੱਧੇ ਫੁੱਧੇ ਫੁੱਧੇ ਕਫ਼ੀ ਆਸਤੀ ਨਹੀਂ
 ਗਸਮੇਂ ਪਠੇ ਫੁੱਧੇ ਯਥੇ ਵਗਾਫ਼ੇ ਨਾਯਮੇਂ ਕਲੀਮ.
 ਤਫ਼ਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀਮਾਸ ਨਹੀਂ ਆਫ਼ਰੀਂ ਨਹੀਂ.
 ਅਫ਼ਲਫ਼ਰੇ ਨਾਯ ਫੁੱਧੇ ਕਫ਼ਤੇ ਫੁੱਧੇ ਆਫ਼ਨਾ.
 ਫੁਮ ਨਾਯਨੀਂ ਨਹੀਂ ਤੋ ਫੇਧੇ ਨਾਯਨੀਂ ਨਹੀਂ.
 ਨੀਸਯਤ ਫੁੱਧੇ ਆਫ਼ਕਾ ਮਾਫ਼ੁਕਸੇ ਫੁੱਧੇ.
 ਨਾਯ ਆਫ਼ਰੀਂ ਹੈ ਕਯਾ ਧੋ ਨੀਯਾਯ ਆਫ਼ਰੀ ਨਹੀਂ.
 ਯੋਧਫ਼ਟਸੇ ਤੇਰੀ ਸਰ ਨਫ਼ਟੇਗਾ ਆਮੀਰ ਕਾ.
 ਸੀਯਫ਼ਟਸੇ ਗੀਰੰਕ ਫੁਫ਼ੇ ਧੋ ਆਫ਼ੀ ਯਥੀਂ ਨਹੀਂ.

ਗਯਲ.

ਸਫ਼ੇਮੇ ਮੁਰਗੇ ਫੀਲੰਕਾ ਫੁਮਾਰੇ ਰੇਫ਼ਾ ਕਰੋ.
 ਤੁਮ ਯਾਫ਼ਸ਼ਾ ਫੁਸਨਫ਼ੋ ਫ਼ਿਲੰਕਾ ਫੁਮਾ ਕਰੋ.
 ਅਸਮਤ ਧੋਫ਼ਫ਼ਨਸੇ ਕਫ਼ਨੀ ਫੁੱਧੇ ਅਯਤੁਮ ਫ਼ੁਪਾਕਰੋ.
 ਨਾਮੇਯੁਫ਼ਾ ਯਥਾਨ ਫੁੱਧੇ ਫੋ ਫੁਧਾ ਕਰੋ.
 ਅਫ਼ਟੇਫ਼ਾ ਸਾਥ ਮੇਰੇ ਯਥਾਨਫ਼ੇ ਫੁੱਧੇ ਧੋ ਆਫ਼.
 ਆਫ਼ਾ ਨਫ਼ੋ ਲਫ਼ਫ਼ੇ ਕਯਾਮਤ ਯਥਾ ਕਰੋ.
 ਸੋਧੀ ਧੋਫ਼ ਫੁੱਧੇ ਫੋ ਫੋ ਧੋ ਆਫ਼ਕਾ ਗਾਫ਼ੀਧਾਂ.
 ਕਫ਼ਤੇ ਫੁੱਧੇ ਸਾਫ਼ਯ ਮੇਰੇ ਫੁੱਧੇ ਫੁੱਧਾ ਕਰੋ.

જન્મ પુછાતા હું મંચ ડાઈ તદખીર વસલકી.
કહતે હંચ બુત કો અપને બુદ્ધ સે દાવ્યા કરો.
હમ માંગતે હંચ બોસા તો બુઝલાઈ બદખાં.
કહતા હંચ અપનેમુંસે જો ચાહો બકા કરો.
કયા. કદર હંચ ફરસાનયે ઉલફત કી વો અમીર,
કહેતે હંચ હમ સુનો નસુનો તુમ કહા કરો.

ગજલ,

ફટકકર મુરગે બીસમીલ. કી તરહ આશક જોમરતે હંચ
યેહ મકતલ હાયઅફ્સે તેગકે સદમે ઉતરતે હંચ.
નીકલ જાતે હંચવો જીસ રાહસે બેચૈન કરતે હંચ
હજારો ચુટકીયાંલેતે હંચજીસ દીલમે ગુજરતે હંચ.
લીયાં જોમયને બોસા ખનજરે કાતીલકા મકતલમે.
અજલ શરમાઈ સમજીકે મુજકો પયારા કરતે હંચ
શખાખ ઉંનકા ગજબ હંચ હાત પડતા હંચ જો સીનેપર,
નીકલ જાતા હંચ મુસે મારડાલા હાય મરતે હંચ,
શયે વસલતબી યેહ આલમ હંચ મેરી બેફારીકા.
તડપ જાતે હંચ વોં દીલપર જો મેરે હાય ધરતે હંચ,
બુરી હંચ પાકળાઝાને મુહબ્બત રશકસે. દુખો.
જો તુમકો પિયારકરતે હંચ હમ ઉંનકો પિયાર કરતે હંચ.
અમીર ઉસજાનકે દુશમન સે તુમકો ડર નહી લગના.
દખરલેસે તુમ ઉંસકે મું પે કહતે હોકે મરતે હંચ.

ગજલ,

આએ યારો લો જીસે મન બુર હો જનનત લેના,
શરત હંચ ઈસમેં મગર રાહે શરીઅત લેના.
યા નબી દામને રહમત હંચ તુમહારા દામન,
હમકો મહશર મે તહે દામને રહમત લેના.
રહ ન જવું કહીં મહશર મેં જનાં સે મહરૂમ,

સાથ આપને મુજે યા શાક્યે ઉમમત લેના.
 આસીયો નામે મોહમદ તો લીયે જવો ઝરા.
 ઈસકે બદલે મેં તુમ અક્ષાહ સે જન્નત લેનાં.
 આખરી વખત હય આવર ખહર ખતા જોશ પે હય.
 દુખતા હું મુજે યા ખતમે રેસાલત લે ના,
 શાક્યે હશર મોહમદ કે સેવા કાર્ઠ નહી.
 કામ ઉનહીંકા તો હય ઉમમત કી દેખાયત લેના.
 કયર કો એક ઈનાયત કી નઝર કાફી હય.
 કુજ તો ઈસકી ખબર રોઝે કયામત લેના.

ગજલ.

કરે કંઉકર ન હરદમ હરબાર આકર ચતા મુજપર.
 કે જબ આતી હય આતી હય ખલોઆંકી બલા મુજપર.
 વો ગેસુ આહેંગે ઘોની જો મેરી રસીયાહી કો.
 તો ઉકર ગયબ સે ખરસેળી રહેમતકી ઘટા મુજપર.
 નહી દેખી હય શાયેદ અશમે રહમત તુને હઝરતકી.
 નીકાલ આંખેં સમજકર દીલમેં અય દોઝખ ઝરા મુજપર.
 અગર મુજરીમ હું પર હું રહમતે આલમકી ઉમમત મેં.
 સજાવારે કરમ હું મંચ રવા કબ હય સજા મુજપર.
 મઝા જખસે કહું મંચ યુક દુખ સુન લીજાં મેરા.
 વો પ્રમાયેં કે યુપ રહ ગમ હય સખ રોશન તેરા મુજપર.
 જો રાતે ચે ગમે ઉમમત મેં વો ગમખવાર હય મેર.
 હુવા કયા હય ઉન્હેં હંસતે હંચ નાહક પારસા મુજપર.
 યુપુક દોશ આપ જીતેજી મુજે ઈસ ગમસે કર દીજ.
 કે બાદ ભારી હય ખુદાકા સામના મુજપર.
 ખુદાઈ કયા હય ખુદ દેખે ખુદાહી અશમે રહેમત સે.
 નીગાહે છુતપ કો જાયે અગર ઉનકી ઝરા મુજ પર.
 હુવા અય અય કયર મેં કયર મેં ઉલફતકા દીવાના.
 નહો કીર ખતમ કેવકર બાદા ખવારી કા મઝા મુજપર.

ਗਯਲ.

ਮਸਤ ਹੋ ਮੇ ਨ ਯੋ ਮਫਲ ਯੈਠੋ.
 ਯਾਹੀ ਮਯ ਕਹੇ ਮੇ ਅਲੋਕ ਯੈਠੋ.
 ਯਾਹੀ ਪੈਦਤਾ ਫੁੰ ਮਯ ਗਯਲ ਯੈਠੋ.
 ਮੇਰੀ ਯਾਰੀ ਫੁਯ ਅਯ ਸੰਭਲ ਯੈਠੋ.
 ਫੋਯੋ ਨੀਕਲੀ ਸਾਹੀਫੇ ਨਾਯਫੀ ਲਾਸ਼.
 ਤੁਮਯੀ ਧਰਸੇ ਯਾਰਾ ਨੀਕਲ ਯੈਠੋ.
 ਯਯ ਮਯ ਫੁਨਾਫੁੰ ਫੁਯੇ ਕਾਤੀਲਸੇ.
 ਯੋਕ ਕਰ ਕਫੁਨੀ ਫੁਯ ਅਯਲ ਯੈਠੋ.
 ਫਰਦ ਕਫੁਨਾ ਫੁਯ ਮੁਯਸੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਕਰ.
 ਫੋਯੋ ਫੁਫਾ ਫੁੰ ਮਯ ਸੰਭਲ ਯੈਠੋ.
 ਫੋਯੋ ਫੋਯੋ ਯੋ ਆਫਿਨਾ ਆਯਾ.
 ਯੋਫ ਪਟ ਯਯਯੀ ਸੰਭਲ ਯੈਠੋ.
 ਫੋ ਯੋ ਸਯਯਫੁਫੇ ਫੀਲ ਯੀਰੀਫਤਾ ਅਯੀਰ.
 ਫੀਰੀ ਯਾਫੀ ਪੈਫਫ ਨ ਯਲ ਯੈਠੋ.

ਗਯਲ.

ਫਯੇ ਵਲਲ ਆਯਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਫੀ ਫਾਰਮਾਫ ਫੁਯ.
 ਯਨ ਯੋਨੋਫਾ ਫੁਫਫਨ ਯਨੋਫੇ ਕਯ ਆਫ ਫੁਯ.
 ਫੋਨਸਾ ਫੀਲ ਫੁਯ ਨਾਫੀ ਫੁਫਸੇ ਫੁਫਾਫਾ ਯਲਯਾ.
 ਆਫੋਫਾ ਮੁਫਨਸੇ ਫੁਫਾ ਫੁਫੇ ਫੁਫਫਫ ਫੁਯ.
 ਫਯਾ ਮਯ ਫੋਤਾ ਫੁਯ. ਫਲ ਸੋਯਫਾ ਫੋਫਨਾ ਫਯੇ ਵਲਲ.
 ਅਯ ਨ ਫੋਫੋ ਨ ਸਨਾਯੋ ਫੁਫੇ ਨੀਫ ਆਫੀ ਫੁਯ.
 ਯਾਨਫੀ ਫੋਨੋਫੇ ਯਯਫੋਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾ ਫੁਫਫੇਯਾਯ.
 ਲਮਫਯੇ ਯੋਰਫਾ ਫੁਫ ਯੋਸਯੇ ਨਨ ਫਾਫ ਫੁਯ.
 ਲਯਫ ਫੁਫਫਫ ਫੁਫਫੇ ਫੁਯ. ਯਾਰਸੇ ਮੁਯਸੇ ਯੀਫਫਨ.
 ਯਨ ਫੁਫਫੇ ਫੁਫ ਫੀਲ ਸਾਫਸੇ ਫਾਰਮ ਆਫ ਫੁਫ.
 ਫੀਫਫ ਮਲ ਸੋਫਸੇ ਫੁਫਫੋ ਫੁਫਫੇ ਪਰ ਮੇਰੀ ਯਨਫ.
 ਸੋਫਫੇ ਫੀਫਫੇ ਫੀਫਫਾ ਫੁਫ ਨਮਫਾਫ ਫੁਫ.

દંજાત ઉડતા દગી વ ઈજાસે હાથ આઈ અમીર,
પુશ હું મૈને ચેહ બડી ચીજ પડી પાછ હય.

ગજલ.

વો ખન સંવરકે ઈધર આતે હંય જફકે લીયે.
મજે હંય આજ દીસે દરદ આશનાકે લીયે.
ખંયાલ હીમં મજે વસલ દીલરખાકે લીયે.
લીયે જોયોસે તો હાંટાસેબી છુપાકે લીયે.
દેખાવુંગા શયે વસલ ઉનકો કુત્ર દા ગાંકે.
લગા રહા હું ચેહાલી એક આશનાકે લીયે.
ચેહ કીરકે વસલકી હય આરબુ કયાસબી અખ,
ત્રા આયે માંગ રહી હય મેરી દાઆકે લીયે.
દીલો જીગરકો મેરે તાકકર વો કહતે હંય
નીશાને પુખ હંય ચે નાવકે જફકે લીયે.
ટપક રહી હય મેરી બાલબાલ સે હસરત.
ચે સખ જખાન હંય ઇજહારે મુદદ આકે લીયે.
અમીર કાખેકો જાતા હું મંય તો દૂરસે ખુત,
પુકારતે હંય ઈધરબી જરા ખુદાકે લીયે.

ગજલ.

ગૈરસે હંય ખતેબી એના યતકી નજરબી.
પર દેખતે જાતે હંય કિન અખોસે ઇધરબી.
પીરીમે બીજયગી જબાનીકી તગફલત.
અક્ષાહ હયજો આંખ ખુસે વખતે સહરબી.
સય કહેદો નીકલ બાગેદો કાખુસે ચે કીસકે.
લખ ખુશક હંય એજાન પરીને મેહો તરબી,
પહલુંમે મેરે રહેતે હંય જ દેતે હંય ઉનપર.
દીલહોકે જીગર દોનો ઈધરબી હય ઉધરબી.
બીમાર મંય કીસકા હું જો કે આયે મસીહા,
તાજખેકો ઉઠાન મેરા દરદે જીગરબી.

ઠરતાહું શમે વસલકે તકદીર ખુરી હય.
 આમે ન કહીં શામકે હમરાહ સુખહસી.
 દુરકતમે અમીર ઐસી ખરસતી ઉદાસી.
 રોતે હુંય મેરે હાલપર દીવારબી દરબી.

ગજલ.

જ્યાં નાચીઝ મેં ઈનસાન મું નાચીઝ મુજ પદકા.
 બત્તા ફીર મુજસે વસકે પાક હો કેંઉકર મોહમદ કા.
 પ્રીશતા બી હો ગર કોઈ તો હો મદહત સરા કેંઉકર.
 મીલે ક્યા કુખનેવાલેકો મેદ ઈસ ખહરે વહદત કા
 દો આલમ મેં કોઈ હોતા જો ઉનકી મદહા કે કાખીલ.
 તો હોતા કીસ લીયે ખુદહી ખુદા મદાહ અહમદ કા.
 મગર સાખીત હુવા કોઈ નથા ઈસ વસકે કે લાયેક.
 ખુદા યું બન ગયા મદહા આપ અપને મોહમદ કા.
 ખુદા કા કામ આર ઈનસાં કરે ચેહ હો નહીં સકતા
 બત્તા મંચ અબ કરીદા કીસ તરહ લીખું મોહમદ કા.
 મગર ઉમ્મીદ અક્ષે માસીયત મુજસે ચેહ કહતી હય.
 કે બખશીશ કા વસીલા બન દીલમેં વરકે અહમદકા.
 કહો આકર સુને ઉશશાકે અહમદ વરકે અહમદકા.
 કરીદા એક નયા મયનેલી લીખા હય મોહમદ કા.

ગજલ.

મીલા કીસમતસે અય ખુશ કીસમતી દામન મોહમદકા.
 ન છોડુંગા ન છોડુંગા કબી દામન મોહમદ કા.
 મુખારક આસીયો બોલો નજત આતી હય ખતહાસે.
 કે હય ખાગે શકઅત કી મલી દામન મોહમદ કા.
 ચીરાગે મોહરે રોશન ઝંડે દામાને મોહમદ હય.
 દીખાતા હય બહાં કો રોશની દામન મોહમદ કા.
 હવાયે દવરે દામન શમએ ઈસયાં કો ખુજહા દગી.
 કરેગા હમકો દોઝખસે ખરી દામન મોહમદ કા.

બરમે અમ્ર છાયા ચાર જઢે બહરે આલમ મેં.
 બના દામને અબરે રહમતી દામન મોહમમદ કા.
 અયા હય શાને સતતારી કબાયે જસમે અતહર સે.
 કરેગા અયબ પોશી બંક કી દામન મોહમમદ કા.
 રરે કવરર ખુદા પહોંચાયે તો અય કયદ્ એસા હો.
 કબી હો હાત મેં સાગર કબી દામન મોહમમદ કા
 ગજલ.

મહેરબાં હમ પે હય મહયુબ ખુદા કા કયસા
 દેખો ચમકા હય દરિ ઉમ્મત કા નસીબા કયસા.
 તુજપે કવનેન પયારા હય તુ બેમીસ્ત હય તુ.
 તુ મગર જસકા પયારા હય વો હોગા કયસા.
 આપંકા દેખ સકા દેખને વાસા દીસ દીન.
 કદ તો દે કાર્થ કે થા આપકા નકશા કયસા.
 હક બે માશુક હો ઉનકા છુપે ભી ઉનસે.
 ખુદ આશક હો તો માશુક સે પરદા કયસા.
 કંઈ નહોં તુ ભી તો ચકતા હય ખુદાવંદ કરીમ.
 તેરે મહયુબ કા બે મીસલ ન હોના કયસા.
 શેશની મહરે દરખશાં દી જબી જતી હય.
 જલવા અદગન હય જમાલે રૂખે રેખા કયસા
 તેરે દુરબાન મોહમમદ કે બનાને વાતે.
 આસીયાં કા ચેહ બનાયા હય વસીલા કયસા.
 બુરમ પરગુરમ ચેહ કરતી હય ખુદા રહમપે રહેમ.
 ઉનદી ઉમ્મત પે હય અહલાહકા પયારા કયસા.
 રુક્મતે કુદર મીટી કયદ્ જહાંસે બીજ કુલ.
 દોગાયા આપંકે આતે હી ઉબલા કયસા

ગજલ.

જનાંમિ આશીયાં બાંધા તો ક્યાં અયમુરમે જ બાંધાં.
 મદીને કે ચમન મેં ગર ન તુને આશયાં બાંધાં.

કબી સઝાયુત હમને રીશતયે તવખા કહાં બાંધા.
 ઈધર તોડા ઉધર જોડા યહાં ખોલા વહાં બાંધા.
 વો ગનજો ઝાતે અહમદ ક્યા હય યારખ કુછ નહી ખુસતા.
 કે એક જસેક લીયે તુને તીલીસમે દો જહાં બાંધા.
 મીટગી ગરદીશે દીસમત હમારી એક ચકકર મે.
 કબી ચકકર જે કસરે પાક કો અય આસમાં બાંધા.
 ખુદાકા તુર એક આખો કે નીચે દીર ગયા અય દીલ
 તસવવર ઉસ રૂપે પુરતુર કા હમને જહાં બાંધાં
 ચેહ દાલે દીસમે અહમદ દાલ હય બખશીશ પે હમ્મત દી.
 કે ઉસને દામને રહેમત મેં હય સારા જહાં બાંધાં.
 મદદ અય સરવરે આલમ કે ખુદ મયને ગુનાહોં કા
 પહાટ એક સરપે રખા પુશત પર બારે ગીરાં બાંધાં
 ખુદાવનદે જહાં ને અપને બનહોં કી શક્ષ અત કા
 તુમહારે સરપે સહેરા અય શદીયે આસીયાં બાંધાં.
 ખુલા બાપે કરામત ગયખ સે કયકે હઝીં ઉસપર.
 મુકા કર સર ઝરા જસને ખેયાતે અસતાં બાંધાં

ગજલ.

નસીયતે અઝદીમેં ચેહ થા કે હો ન કોઈ જવાબ ઉનકા
 ચેહી તો બાયેસ હય થા ન સા જે સુરતે આદતાબ ઉનકા.
 પત્તંદ હય સુરત આદરીં કો વો હુસન હય ઈનતેખાબ ઉનકા
 અબી તો હોતે કો હય હઝારોં મગર કહાં હય જવાબ ઉનકા.
 ગુના હગારો ચેહ ના ઉમેદી ઝરા તો દીલમેં ઉમ્મીદ રખો.
 શદીયે રોઝે જઝા હય હઝરત સુનાબી તુમને ખેતાબ ઉનકા
 અગર દેખાયેં વો અપના જલવા તો કોહ હોં કોહે તુર સી
 અબીચેહ સારીખુદાઈ ગશહો જે હુસન હો ખે નેકાબ ઉનકા
 અઝસમેં જોહોતુરે મુજરસીમ જે કમસીની મેં હો મહરે આ
 દીર ઉનકે જેબનકા ક્યા દેકાના ખુદાહી અને શખાબ ઉનકા
 ખુદાકા ઉત્તફ કમાલ ઉનકી અવર ઉનકા ઉમ્મત કમાલ ખેયા

ધધર કરમ બે હીસાબ ઉનપર ઉધર કરમ બેહીસાબ ઉનકા.
 જો દીલસે હય આશકે પ્રયમ્બર તો ઈશક આશક હયદીલસે ઉનપર.
 ગમે રસાલત મચ્ચાબ કે વો ગમે રેસાલત મચ્ચાબ ઉનકા.
 ઝોરકી પડતી હય આંખ જીસપર વોચીઝ ક્યા હય ગલી હય ઉનકી
 જહાં ફલકકી ખુકી હય ગરદન વો દર હય આલી જનાબ ઉનકા.
 ખુદાસે અય કયફ્ યેહ દોઆ હયકે ઉનકા દીવાના યું ખના હય.
 ખતાયેં સબ હંગલીયાં સે મુજકા યેહ મસત હય બેશબ ઉનકા.

ગજલ.

ખસ મેરે હકમેં તો ખસ હય એક નઝર બી દેખના.
 અય ખુદાકે દેખને વાલે ધધર બી દેખના.
 ઈસમેં ઝખમે જુરમકારી ઉસમેં દાગે મા સીયત.
 યા મોહમમદ સાથે હી દીલકે જીગર બી દેખના
 અય સીયહ કારે મહરે કરમ કે મુન તઝીર.
 શામ દેખી શામે ઈસયાં કી સહેર બી દેખના.
 અરશ તખ્ત અલાહકા ઝોવર ખાકે નાલયને રસુલ.
 દેખને કી ખાત હય શાને ખશર બી દેખના.
 રૂખ શફા અત કા ધધર હય હો રહેગી મગફે રત.
 ફુલ તો અય આસીયા દેખો સમર બી દેખના.
 ખહરે ઉમ્મત હય દોઆ સર બી ખુલા હય આપકા.
 ખાંધ રખી હય શફાઅત પર કમર બી દેખના.
 હય ઉમ્મીદ અશમે રહેમત ઝોર હવસકે સાથે હય.
 દેખકર એક ખાર બી ખારે દીગર બી દેખના.
 કયફ્ મયકશ તો નીગાહે લુતફ કા મુશતાક હય.
 એક નઝર અય સાકીયે કૌસર ધધર બી દેખના

ગજલ.

પયામે રહમતે હક સખકા મુસતફા ને દીયા.
 દીયા ગરીબોં કા ઉસને ઉસે ખુદાને દીયા.
 તુમહરે લુતફ ને રોકા હરએક આફત કા.

ਤੇ ਫੁਮਥੇ ਕੁਛਰੇ ਈਲਾਹੀ ਕਬੀ ਨ ਆਨੇ ਦੀਆ.
 ਯੁਧ ਤੇ ਫੁਮ ਛਾਂ ਫੁਮਫਾਰੀ ਥੇਹ ਫੁਧ ਯੁਧਾਓ ਸਯ.
 ਧੋ ਫੁਮ ਯੁਧਾਓ ਤੋ ਫੋ ਯੋ ਫੁਮਛੇ ਯੁਧਾਨੇ ਦੀਆ.
 ਸ਼ਕਾਯਤ ਆਪਤੀ ਥੇਹ ਆਓ ਫੁਸ਼ਰ ਮੇਂ ਆਓ.
 ਤੇ ਆਸੀਯੋਂ ਤੋ ਯਹਨਨਮ ਤਲਕ ਨ ਯਨੇ ਦੀਆ.
 ਤੇਰੇ ਯੁਲਾਮ-ਨੇ ਯੁਰਫੇ ਯੁਲਾਥੇ ਮੀਸਵੇ ਮਸੀਹ.
 ਯਵਾਯ ਸਾਫ਼ ਤੋ ਯਫ਼ਕਰ ਤੇਰੇ ਗਧਾਨੇ ਦੀਆ.
 ਗਮੇ ਫ਼ੇਰਾਕ ਮੇਂ ਸਯ ਯੁਕ ਪੇਯਾਸ ਯਧ ਫੁਧ.
 ਫੁਮਫਾਰੇ ਫ਼ਿਯਰ ਨੇ ਧੀਨੇ ਦੀਆ ਨ ਆਨੇ ਦੀਆ.
 ਯੋ ਨਵਯਤ ਆਪਤੀ ਆਓ ਤੋ ਕਾਫ਼ੀਰੋਂ ਨੇ ਕਫ਼ਾ.
 ਯਛਾਂ ਮੇਂ ਫ਼ੀਨ ਕਾ ਫ਼ਾਂਕਾ ਫੁਮੇਂ ਯਯਨੇ ਦੀਆ.
 ਮਧ ਆਪਨੇ ਫ਼ਾਲਮੇਂ ਆਧ ਕਧਕ ਮਸਨ ਰਫ਼ੇਨਾ ਫੁੰ.
 ਸ਼ਰਾਯ ਕਾਸਾ ਮਜ਼ਾ ਫ਼ਿਸ਼ਕੇ ਸੁਸ ਫੁ ਫ਼ਾਨੇ ਦੀਆ.

ਗਯਲ.

ਯੁਧਸੇ ਯਯਸ਼ੀਸੇ ਫੁਮਮਤ ਕਾ ਯੋ ਕਰਾਰ ਫ਼ੀਆ.
 ਫੁਯੁਰ ਆਪਨੇ ਮਧਧਾਨੇ ਫੁਸ਼ਰ ਮਾਰ ਫ਼ੀਆ.
 ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਨੇ ਸਰੇ ਫੁਸ਼ਰ ਯਨਨਕਰ ਮਯਫ਼ੁਰ
 ਫ਼ਮਾਰੇ ਸਰਥੇ ਯੁਨਾਫ਼ੋਂ ਕਾ ਯੋਯਫ਼ ਉਤਾਰ ਫ਼ੀਆ.
 ਫੁਧੇ ਧੋ ਫੁਸ਼ਰ ਮੇਂ ਫੁਰ ਯੁਰਮਕਾਰ ਤੇ ਫ਼ਾਮੀ.
 ਯਛਾਂ ਯੁਸੇ ਫ਼ਾਓ ਮੁਸ਼ਕੀਲ ਪਤੀ ਧੁਕਾਰ ਫ਼ੀਆ.
 ਯੀਯਰ ਤੇ ਫੁਸ਼ਰ ਤੇ ਫ਼ੀਨ ਗੇਸੁਧੇ ਮੋਫ਼ਮਮਫ਼ ਨੇ.
 ਫ਼ਮਾਰੇ ਯੀਗਓ ਫੁਧੇ ਕਾਮ ਤੋ ਸੰਵਾਰ ਫ਼ੀਆ.
 ਫ਼ੀਆ ਨ ਫੁਕ ਸੇ ਫ਼ਿਸ ਫੁਮਮਤਨੇ ਫ਼ਾਓ ਆਰ ਨਯੀ.
 ਨਯੀ ਫ਼ੀਆ ਤੋ ਸ਼ਫ਼ੀਧੇ ਯੁਨਾਫ਼ ਗਾਰ ਫ਼ੀਆ.
 ਸ਼ਯੀਫ਼ੇ ਫ਼ਯਫ਼ ਯੋ ਫੁਮਮਤ ਨੇ ਯੋਧਨੀ ਆਫ਼ੀ.
 ਤੋ ਉਸਫ਼ੇ ਯਫ਼ਵੇ ਮੇਂ ਨਕਸ਼ਾ ਤੇਰਾ ਉਤਾਰ ਫ਼ੀਆ.
 ਤਰੀਕ ਫ਼ਿਸ਼ਕ ਤੇ ਮਾਨੀਨਫ਼ ਫਾਧਰੇ ਯੀਸਮੀਲ.
 ਕਬੀ ਧਵੇ ਕਬੀ ਤਓਧੇ ਕਬੀ ਕਰਾਰ ਫ਼ੀਆ.

લીયા કરમને મેરા નામ બારહા અપ કયદ.
જે મયને નામે મોહમમદ કા એક બાર લીયા.

ગજલ.

દિખા દીખાયા તુમકા પુઢાને જુઢાકે પાસ.
ખીતવત કા ખાસ હુતક ઉઢાયા ખીઠાકે પાસ.
મીઠના રસુલે પાકકા મીઠના પુઢા કા હય.
પઢોંયા જે ઉંનકે પાસવો પઢોંયા પુઢાકે પાસ.
સખ કુછ વો શય તુઢારી હય જે શય પુઢાકે પાસ.
બહતી દીસી તરહ ન શકાઅત કી આબર.
આતી અગર ન શકિયે રોઝે જઝા કે પાસ.
કમ મરતબા શાને નખુવત ખી પેશતર.
કામીઠ હુઘ હય આકે શહે અમખીયા કે પાસ.
સદકા તુમહારે હી લયે જાં બખ્શ કા તો હય.
હય મોજઝા જે ઇસયે મોજઝ નો મા કે પાસ.
મહેશર મેં જીસને ઉંનકે પુકારા તો આયે યું.
ગાયા દહન ખડે થે ઉસી બેનવા કે પાસ.
હોગી અયાં જે શાને શકાઅત તો દેખના.
મુઝરીમ ખતાસે દુર રહેગે અતા કે પાસ.
યેહ કયઝ દુર તરહ સે બહોત ખવાર હય હુઝુર.
દેખો તો ઈસકા હાલ કીસી દીન જુઢાકે પાસ.

કવાલી.

રહેમત હુઈ તુમાયાં હઝરત કે પય રહન મેં.
આઈ અરસે બખશીશ ખીતવત સે અનજુ મનમેં.
વો જીસ ગલી મેં જતે હોતીથી યું મોઅતતર.
આતી હય જયસે ખુશખુ મહકી હુઘ દુલહન મેં.
અઝાહને ખનાકર મહખુખીયત કા જમા.
પહેના દીયા ફીર અપને મહખુબ કે બદનમેં.

ਤਾ ਹੁਸ਼ਰੇਕੇ ਦੀਨ ਉਨਕਾ ਰੋ ਸ਼ਨ ਧੁੰਡੀ ਕਢੇ ਆ.
 ਧੇਰੁ ਆਂਢੇ ਵੋ ਨਹੀਂ ਫੁਧ ਆਯੋ ਜੇ ਗਫ਼ਨਮੇਂ.
 ਫੁਸਕੇ ਤੋ ਵੋ ਦੀਵਾਏ ਫੁਕਸੇ ਕੀਆਸੇ ਗਫ਼ਨ.
 ਆਰ ਆਪ ਖੁਦ ਲਗਾਏ ਪਧਵਨ ਪਧ ਰਹਨ ਮੇਂ.
 ਆਂਧ ਉਨਕੇ ਫੋਸਤੇ। ਪਰ ਹੁਰਗੀਤ ਨ ਆ ਸੋਧੀ.
 ਗਲ ਗਲਕੇ ਆਕ ਹੋਗੀ ਫੋਤਾਘ ਓਰੀ ਗਲਨਮੇਂ.
 ਧੁੰ ਹੁਸ਼ ਮੇਂ ਕਢੇਗਾ ਉਨਕਾ ਲਏ ਸ਼ਕਾਯਤ.
 ਲੇ ਅਵੋ ਆਸੀਯੋਂ ਕੋ ਕੀਰ ਫੋਸਕੇ ਬਧਨਮੇਂ.
 ਅਧ ਕਧਕੁ ਸਮਾ ਗਧਸੇ ਕਾਨੁਸਮੇਂ ਫੋ ਪਿਨਫ਼ਾ.
 ਧੁੰ ਫੁਧ ਵੋ ਨੂਰੇ ਆਈਕ ਓਨ ਸਾਂਝੇ ਪਧ ਰਹਨਮੇਂ.

ਮਯਲ.

ਨਹੀਂ ਵੋ ਐਰ ਫੁਕ ਤਾਵੀਯ ਥਾ ਆਫ਼ਤ ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ
 ਨ ਫੋ ਪਰਭੀ ਥੀ ਐਕ ਸਕਲ ਸੁਰਤ ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ.
 ਖੁਦਸੇ ਅਪਨੀ ਉਮਮਤ ਆਸ਼ਵਾਈ ਹੁਸ਼ਰ ਸੇ ਪਧੇ.
 ਸ਼ਕਾਯਤ ਨਾਮਫੁਧ ਓਰਿਕੋ ਸ਼ਕਾਯਤ ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ.
 ਫੁਧੇ ਪਧਵਾ ਤੋ ਪਧਵੇ ਉਮਮਤੀ ਕਾ ਲਕੁਤ ਕਰਮਾਯਾ.
 ਨੀਸਾਰ ਉਸ ਆਫ਼ ਪਰ ਸਧਵਾਏ ਉਮਮਤ ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ.
 ਫੁਸਾਰੇ ਸਾਮਨੇ ਆਓਨਏ ਫੁਧੇ ਮੋਹਮਮਦ ਫੁਧ.
 ਧੇਰੁ ਕੀਸਮਤ ਫੁਧ ਸੀਕਨਫ਼ਰ ਫੁਧ ਕੀਸਮਤ ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ
 ਨਾਧੁਵਤ ਕਯਾ ਫੁਧ ਐਕਯਗੀਰ ਫੁਧ ਅਤਮੇ ਰੇਸਾਯਤ ਕੀ.
 ਸਨਫ਼ ਮੋਫ਼ਰੇ ਨਾਧੁਵਤ ਫੁਧ ਨਾਧੁਵਤ ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ.
 ਨਫ਼ਰ ਤਕ ਭੀ ਨ ਭਪਕੀ ਐਰ ਖੁਦਕੋ ਆਂਧ ਸੇ ਫੁਧਾ.
 ਨੀਸਾਰ ਓਰਿਕੋ ਅਸਮੇ ਫੁਕ ਮੇਂ ਪੁਰ ਅਸਾਰਤ ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ.
 ਖੁਦਾਏ ਫੁਧਨੇ ਕੋ ਫੁਕ ਗਧਾਕਰ ਐਰ ਵੋ ਸੋਸੇ ਫੋ.
 ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ ਕੀਸਮਤ ਫੁਧਾਏ ਸਾਫ਼ਤ ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ.
 ਅਮੀ ਅਤਫ਼ਮੇਂ ਆਫ਼ਰੇ ਫੁਧਨ ਗਰ ਪਾਫ਼ ਤੋ ਫੁਧ-ਅਧ ਕੀਸ.
 ਕਢੇ ਗੇਂ ਅਫ਼ਰੇ ਗਧਨਤ ਸੇ ਕੇ ਗਧਨਤ ਓਰਿਕੋ ਕਢੇ ਫੁਧ.

પાજલ.

મુશ્કેલી કેવ ન આયેગી હમારી ફસીયા હી મેં.
 શક્તિ અત કા હય ગાઝા દસતે મહબુબે ઈલાહી મેં.
 તવા તેરે લકબ હય રહતુલ લીલ આલમી ફીરીફા.
 તા મુરતીદ હય જીસે શક હય તેરી આલમ પનાહી કા.
 તવાયે અખશીશે ઉમમત ન માંગા ઝોર કુછ તુમને.
 તવાયી એક ચેહી દીન રાત દરગાહે ઈલાહી મેં.
 ફીરીફા નામુલ તુઝકા બનાકર હક ને ભેજ હય.
 મરી ઉમમત કા બેઠા આ નહી સકતા તબાહી મેં.
 હકી કત મેં તુમહારી જાત થી કુનસે કહીં પહલે.
 કે દોના થા તુમહારા પેશતર ઈલમે ઈલાહી મેં.
 રહી હર હાલ મેં મદદે નઝર આમુરઝીશે ઉમમત.
 ગુઝારી ઉમ્મ સારી આસીયોં કી ખયર ખવાહી મેં.
 વો તુમ હો જોકે હર મુશકીલ મેં હર બેકસકે કામ આયો.
 વો મય હુ જોકે હર તુફાં સે હુ બહરે તબાહી મેં.
 હુવા સગ્યા ચલન સગ્યા તુમહારે હુકમેં હકજોસે.
 હુયે જુઠં ખુલ જુઠે તુમહારી બાદશાહી મેં.
 જો માંગેગે વોહી પાયેગે લેકીન માંગના દીલસે.
 કમી ફીલ શય કી હય અય કયફ દરગાહે ઈલાહી મેં.

દીગર.

અખશી હુઈ અઝલસે હય ઉમમત રસુલ કી.
 માની હુઈ હય ખાત શક્તિ અત રસુલ કી.
 હર લીલમેં બસ રહી હય મોહબબત રસુલકી.
 દોખો હરઆબને મેં હય સુરત રસુલ કી.
 રીઝવાં ચેહ કહ રહા હય કે બને દો ખુલદ મેં.
 જો લોગ લેકે આયે હૈ હીમાયત રસુલ કી.
 માં ગેગી ફનોમાઈ મેં ઉમમત કી મજ ફેરત.

હોગી જો બેનકામ શક્તિ અત રસુલ કી,
 દેખા રસુલ હી ને ખુદાકો ખચશમે ખુદ.
 દેખી શક્ત ખુદાહી ને મુરત રસુલ કી.
 અય જુરમ હશર મેં તેરી ખુનયાદ રહ ચુકી.
 ખખશીશ ઈધર ઉધર સે શક્તિ અત રસુલ કી.
 હકકાર ચેહ કરમ કી નહી હય તુકાન હય.
 વો હક કે હંચ રસુલ ચેહ ઉમમત રસુલ કી.
 અય કયદ માંય શરામે તસવ્વર મેં પસત હું.
 સાકી ખતી હુઈ હય મોહખખત રસુલ કી.

દીગર.

ખુસતુજુ ખખશીશે ઉમમત મેં ઝરા ફીર હોગી.
 ઈસમેં કાશીશ તુમહેં કુછ રોઝે જગા ફીર હોગી.
 ફીર કબી આર કાઈ આપસા હોગા હી નહી.
 ખીટક સવ ખાર જો દુન્યાં કી ખીના ફીર હોગી.
 અખ બી જો કુછ તુજેહ કરના હય વો કરવે ગાફીલ,
 મોત આયેગી તો મોહલત ન ઝરા ફીર હોગી.
 લવટતે વકત ચેહ કહતે હંચ. તુમહારે આયર.
 ફીર બી અયિગે જો મરઝીયે ખુદા ફીર હોગી.
 રસીયાહી મેરી જાયેગી તુમહારે મું સે.
 ખુલકે ઉજલી નયે સરસે ચેહ કબા ફીર હોગી.
 જુરમ કારોં કી શક્તિ અત વો કરેંગે ફીર બી.
 ઈન મરી ઝોં કીં સરે હશર દવા ફીર હોગી.
 કામ હરખાર અતાસે તુજે લેના હોગાં.
 હું ખશર મુજસે તો સત્ર ખાર ખતા ફીર હોગી.
 માંગને વાલે કા લા ઝીમ હય કે માંગે જાયે.
 અખ નહી હોગી તો મકબુલ દુઆ ફીર હોગી.
 માંય પીલાયેંગે જીસે સાકીયે કવસર ઐ કયદ.
 પેયાસ ઉસ શખસ કો હર ગીઝન ઝરા ફીર હોગી.

ઈધરભી તો દેખો

અશકિ બુલબુલ	૦-૨-	અલેક્ લેલા હજારઘરાતાન રૂ. ૩
કરીયાદ બુલબુલ	૦-૨-	ઘરાતાને અમીર હમજન રૂ. ૨
નીચારે બુલબુલ	૦-૨-૦	ફાતમતાર્થ ૭ સવાલ પુરે રૂ. ૧
રસીલા બુલબુલ	૦-૨-૦	રેજનુશયોદાયાને ૧૦ મળલીસ ૧
નગમે બુલબુલ	૦-૨-૦	જંગનામા મોહમદ હનીફ રૂ. ૧
બુલબુલે કંવાલી	૦-૨-	કિસ્સા બુલબુલકાવલી ૦-૧૦-૦
બુલબુલે મીના	૦-૨-૦	કિસ્સા તોતા કાફાની ૦-૧૦-૦
કીરોફ જાના	૦-૨-	કિસ્સા યુરુફ જુલોખાં ૦-૧૨-૦
ગોરીકા જોખન	૦-૨-	આદમશીલ હદીસ યાને
રુનીબાજકી જોફ	૦-૨-	અવાજર હીલી ૦-૧૦-૦
રુનીબાજકી હાતમન	૦-૨-૦	કિસ્સા ફરાને અજાયબ યાને
રુનીબાજકી ઈશુલ	૦-૨-	અન્જુમનઆરા ૦-૧૦-૦
આશકમાશુકકી છેલછાટ	૦-૨-	કિસ્સા મલેક મોહમદ આર
બજમે કંવાલી	૦-૨-૦	પરીગેતી અફરોજ ૦-૧-૦
બુનચે કંવાલી	૦-૨-૦	લેલા મજનુ બાતમીર ૦-૪-૦
કલામે દાગ	૦-૨-	કિસ્સા તમી અન્શારી ૦-૩-૦
કલામે અમીર	૦-૨-	મોહમદ બુલબુલે જન્નત ૦-૪-૦
દીવાને અમીન	૦-૨-૦	કે.જી.તુન મોહમદ હનીફ ૦-૩-૦
તુ કીયુનલીયાને હુ.અરબ	૦-૨-	બુલબુલે હુસેની ૦-૧-૦
ચહુદીકી લડકી નાટક	૦-૨-	સુયોકા સીતારા ૦-૪-૦
આતસી નાગ નાટક	૦-૨-	શાહાહત નામા ૦-૨
અન્દર સમા બાતમીર	૦-૩-	તખાવત નામા ૦-૨

* ઝરૂરી હિતાલા * *

ખરીદારોંકા કીતાબે મગાને વખત અપના પુરા પતા ર
 નામ-મુકામ-પોસ્ટ જણાવે હોય તો હાથે પુરુષોત્તમ હીલીમે
 યા ઈમિજ સાથે હરફેની લીખના અહીંયે ખત સાફ ન લીખને
 હસ ખતકા માલ યા વ્યાખ નહીં લેજા જતા હૈ.

હુસેન મીરજા બુકસેલર. કરીમપુર, પોસ્ટ નં ૧૩, મુંબઈ

